

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИВЕДЕННЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОГО БАНКУ З РИНКУ

Обґрунтовано необхідність комплексного представлення процесу виведення неплатоспроможних банків з ринку шляхом систематизації етапів його здійснення. Проаналізовано чинну законодавчу базу у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, встановлено послідовність дій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб і Національного банку України та особливості їх взаємодії у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку. Виявлено невідповідності окремих положень чинного законодавства та нормативно-правових актів Фонду, вказано можливі шляхи їх усунення та перспективні напрями подальшого вдосконалення нормативно-правового забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб.

Ключові слова: *проблемний банк, неплатоспроможний банк, тимчасова адміністрація банку, виведення банку з ринку, ліквідація банку, план врегулювання.*

Ходак Е. С. Нормативно-правовые аспекты выведения неплатежеспособных банков с рынка

Обоснована необхідність комплексного представлення процесу вивода неплатежеспособного банку з ринку путем систематизації етапів його здійснення. Проаналізована діюча законодавча база в сфері гарантування вкладів фізичних осіб, встановлено послідовність дій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб і Національного банку України та особливості їх взаємодії в процесі вивода неплатежеспособного банку з ринку. Виявлені несоответствия

отдельных положений действующего законодательства и нормативно-правовых актов Фонда, указаны возможные пути их устранения и перспективные направления дальнейшего усовершенствования нормативно-правового обеспечения функционирования системы гарантирования вкладов физических лиц.

Ключевые слова: *проблемный банк, неплатежеспособный банк, временная администрация банка, вывод банка с рынка, ликвидация банка, план урегулирования.*

Hodak Evgenij. Features of forming of guarantee fund of individual deposits

The necessity for comprehensive view of removing of insolvent bank from the market by stages ordering of this process is justified in the article. Current legislative framework governing individual deposits insurance is discovered, action sequence of Ukrainian deposit guarantee Fund (UDGF) and National bank of Ukraine and features of interaction between them during removing of insolvent bank from the market are found. Some disparities between the law and UDGF regulatory legal acts are indentified, possible ways of their elimination and perspective directions of legal framework improving in individual deposits insurance system are given.

Key words: *troubled bank, insolvent bank, provisional administration, removing of insolvent bank from the market, liquidation of a bank, settlement plan.*

На тлі політичної і економічної нестабільності в Україні зростає кількість банків, які знаходяться в процесі ліквідації. Ефективність даного процесу, соціальна справедливість і правовий захист прав і законних інтересів вкладників і кредиторів безпосередньо залежать від нормативно-правового забезпечення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, тому сьогодні актуальним є дослідження чинної нормативно-правової бази, яка регулює це питання.

В Україні процес виведення неплатоспроможного банку з ринку та його подальша ліквідація регламентується Законом України «Про

систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 № 4452-VI¹ (далі – Закон), Законом України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000 № 2121-III² (далі – ЗУ «Про банки і банківську діяльність»), Рішенням виконавчої дирекції Фонду «Про затвердження Положення про виведення неплатоспроможного банку з ринку» від 05.07.2012 № 2³ (далі – Положення) та іншими нормативно-правовими актами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд).

Проблемам правового забезпечення функціонування інститутів державного управління присвячено праці В.Б. Авер'янова, О.М. Бандурки, Ж.В. Завальної, А.Т. Комзюка, В.І. Теремецького та інших вчених. Зокрема, питання систематизації нормативно-правової бази, що регламентує процес виведення неплатоспроможного банку з ринку розглянуто в наукових працях С.М. Козьменка⁴, Ю.Г. Собчук⁵, В. Д. Чернадчука⁶. Разом з тим проблематика комплексного представлення цього процесу залишається недостатньо дослідженою, що і обумовлює актуальність та новизну цієї статті.

В Україні нагляд і регулювання поточної діяльності платоспроможних банків здійснює Національного банку України (далі – НБУ). Зокрема НБУ виявляє проблемні банки і проводить превентивні заходи до настання їх неплатоспроможності. У разі відповідності банку одному з критеріїв зазначених у ст. 75 ЗУ «Про банки і банківську діяльність» НБУ приймає рішення щодо віднесення банку до категорії проблемних. Згідно зі ст. 69 та ст. 71 ЗУ «Про банки і банківську діяльність» визначальними при віднесенні банків до категорії проблемних є: результати проведення НБУ оцінки їх фінансового стану на відповідність нормам встановленим чинним законодавством; результати інспекційних перевірок НБУ, що здійснюються з метою визначення рівня безпеки і стабільності операцій банку. Згідно зі ст. 75 ЗУ «Про банки і банківську діяльність» НБУ має право віднести банк до категорії проблемних і з інших підстав, визначених власними нормативно-правовими актами. Рішення НБУ про віднесення банку до категорії проблемного є банківською таємницею.

Прийняття НБУ рішення про віднесення банку до категорії проблемного не є підставою для припинення його поточної діяльності та визнання угод, укладених після прийняття зазначеного рішення, нікчемними. Проблемний банк у строк до 180 днів зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність до вимог законодавства для прийняття НБУ рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, в іншому випадку НБУ приймає рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних. Умови, за яких НБУ зобов'язаний віднести банк до категорії неплатоспроможних, визначені у ст. 76 ЗУ «Про банки і банківську діяльність». Фонд розпочинає процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення НБУ про віднесення банку до категорії неплатоспроможних (ч. 1 ст. 34 Закону), призначає уповноважену особу для здійснення тимчасової адміністрації (далі – ТА) (ч. 3. ст. 34 Закону) та публікує відповідну інформацію про запровадження ТА в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» (ч. 2 ст. 34 Закону).

Розглядаючи законодавчу базу, що регламентує функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб в Україні варто звернути увагу на існуючі невідповідності між чинними нормативно-правовими актами. Зокрема, згідно з ч. 4 ст. 34 Закону ТА запроваджується на строк, що не перевищує один місяць та може бути продовжена ще на строк до одного місяця. ТА припиняється після виконання плану врегулювання, з дня отримання рішення НБУ про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду. Згідно з п. 3.2. Розділу II Положення ТА запроваджується на строк, що не перевищує три місяці, а для системно важливих банків – шість місяців. За обґрунтованих підстав зазначені строки можуть бути одноразово продовжені на строк до одного місяця. Виходячи із принципу пріоритетності норм Закону над нормами Положення, при визначенні строку ТА доцільно було б керуватись ст. 34 Закону, але згідно з ч. 1. ст. 39 того ж самого Закону виконавча дирекція Фонду затверджує

план врегулювання з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду протягом 30 днів з дня початку ТА. За таких обставин згідно з Законом на реалізацію плану врегулювання відводиться лише 2 місяці (хоча відповідно до норм Положення строк реалізації плану врегулювання може тривати щонайменше три місяці). Отже, вважаємо за необхідне переглянути положення ч. 1 ст. 34 Закону стосовно строків запровадження ТА й приведення всіх нормативно-правових актів, що регламентують ці строки, відповідно до Закону.

Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення НБУ про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу (кілька уповноважених осіб Фонду) на ТА, якій (яким) Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора (п. 3.4. Розділу II Положення).

Дослідження нормативно-правових актів дозволило виокремити такі етапи процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку під час запровадження ТА:

1) обрання плану врегулювання та його затвердження протягом 30 днів з дня запровадження ТА (ч. 2 ст. 39 Закону) включає в себе: пошук кваліфікованих інвесторів та визначення умов конкурсу; складання списку потенційних інвесторів і прийняття необхідних документів від них (при виведенні банку з ринку за участю держави – конкурс не здійснюється, а найліпшим інвестором вважається держава в особі Міністерства фінансів (п. 3.18. Розділ III Положення)); складання проектів плану врегулювання та обрання найменш витратного способу; можливе внесення змін до плану врегулювання визначеними способами (п.п. 3.24–3.26 Розділ III Положення);

2) затвердження змісту плану врегулювання (ч. 2–3 ст. 39 Закону) відбувається відповідно до вимог, встановлених актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом: ліквідація банку із відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладками фізичних осіб у порядку, встановленому

Законом; ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку; відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією; створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку; продаж неплатоспроможного банку інвестору.

План врегулювання має, зокрема, містити: порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених ч. 2 ст. 39 Закону, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду; спосіб, порядок і строки врегулювання відносин з учасниками, вкладниками та іншими кредиторами банку; умови відкритого конкурсу щодо визначення приймаючого банку та/або інвестора; умови та строки ліквідації банку. Після затвердження плану врегулювання ТА та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання;

3) оцінка активів неплатоспроможного банку здійснюється суб'єктами оціночної діяльності (СОД) відповідно з нормативно-правовими актами Фонду (п.п. 1.3–1.19 Розділ IV Положення). Після остаточної оцінки активів відбувається затвердження порядку та проведення конкурсу серед кваліфікованих інвесторів з можливістю проведення серед них аукціону (п.п. 2.1–2.13 Розділ IV Положення);

4) реалізація плану врегулювання:

4.1. Ліквідація з відшкодуванням Фондом вкладів фізичних осіб.

Згідно із положеннями Розділу VII Закону та п. 3.2 Розділу IV Положення процес виведення неплатоспроможного банку з ринку здійснюється відповідно до плану врегулювання, що передбачає ліквідацію з відшкодуванням Фондом вкладів фізичних осіб, за такими етапами: затвердження плану врегулювання та внесення пропозиції

до НБУ про прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку; започаткування процедури ліквідації банку після оприлюднення рішення НБУ про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку (строк ліквідації не має перевищувати 2 роки, з можливістю продовження ще на 1 рік (ч. 5. ст. 44 Закону)); публікація оголошення про ліквідацію в газеті «Урядовий кур'єр» або «Голос України» (ст. 45 Закону); припинення повноважень всіх органів управління банку з припиненням ТА; закінчення всіх операційних циклів – оплата відсотків, штрафів, зобов'язань, здійснення остаточних розрахунків; прийняття вимог від кредиторів (протягом 30 днів з моменту оголошення про ліквідацію) (ч. 1 ст. 49 Закону); визнання сум заборгованості за кожним кредитором або відхилення вимоги (ч. 2 ст. 49 Закону), складання реєстру акцептованих вимог (90 днів); сповіщення про акцептовані вимоги на офіційному сайті (20 днів) (ч. 5 ст. 49 Закону); формування ліквідаційної маси банку (інвентаризація, оцінка майна) (строк до 6 місяців з початку ліквідації) (ч. 4 ст. 50 Закону); продаж майна банку (порядок, склад, умови, підготовки до реалізації) з можливістю здачі майна в оренду до його остаточного продажу (ч. 5 ст. 51 Закону); здійснення продажу цінних паперів банку (у тому числі похідних цінних паперів) на відкритих торгах через професійних учасників згідно з ч. 9–10 ст. 51 Закону частинами або комплексно; задоволення вимог до банку згідно з порядком черговості, зазначеній у ст. 52 Закону; завершення ліквідації банку (Фонд складає ліквідаційний баланс та звіт). Ліквідація банку вважається завершеною після внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (ч. 3. ст. 53 Закону).

4.2. Ліквідація банку з відчуженням в процесі ліквідації частини активів на користь приймаючого банку (відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією).

Згідно із положеннями Розділу VII Закону і п.п. 3.3–3.4 Розділу IV Положення основні етапи плану врегулювання, що передбачає

ліквідацію банку з відчуженням в процесі ліквідації частини активів на користь приймаючого банку (відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією), здійснюються Фондом у такій послідовності: здійснення відчуження активів банку або їх частини приймаючому банку (складання реєстру активів для передачі переможцю конкурсу – приймаючому банку включно із зобов'язаннями за цінами встановленими на конкурсі та на основі укладеного договору про передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку) (п. 3.4. Розділ IV Положення); задоволення зобов'язань банку що обліковуються за балансовою вартістю, у порядку та за черговістю (ст. 52 Закону), при цьому приймаючий банк набуває всі права та обов'язки кредитора (п.п. 3.4.4 Розділ IV Положення)); передача залишків активів спеціалізованій установі; припинення ТА.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб ліквідації банку з відчуженням у процесі ліквідації частини активів на користь приймаючого банку Фондом вноситься пропозиція НБУ про відкликання ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку, а реалізація плану врегулювання та відчуження активів і зобов'язань на користь приймаючого банку відбувається вже безпосередньо в процесі ліквідації неплатоспроможного банку. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією спочатку відбувається відчуження активів і зобов'язань на користь приймаючого банку згідно з планом врегулювання, а вже потім вноситься пропозиція Фонду та приймається НБУ рішення про відкликання ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

Згідно з п.п. 3.3.3 Розділу IV Положення план врегулювання повинен бути виконаний не пізніше строку початку здійснення виплат гарантованих сум відшкодування вкладникам неплатоспроможного банку. У разі неможливості виконати план врегулювання у зазначе-

ний строк виконавча дирекція Фонду приймає рішення про зміну способу врегулювання неплатоспроможного банку на ліквідацію банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладками фізичних осіб шляхом внесення змін до плану врегулювання та починає здійснювати відшкодування вкладів вкладникам у межах гарантованої суми відповідно до Закону та нормативно-правових актів Фонду.

Порядок ліквідації неплатоспроможного банку після відчуження активів і зобов'язань приймаючому банку здійснюється в порядку, визначеному Законом і Положенням та описаний вище. Процедура ліквідації триває не більше трьох місяців (п. 3.4.11 Розділ IV Положення).

4.3. Створення та продаж перехідного банку інвестору з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку.

Згідно із положеннями Розділу VII Закону та з п. 3.5 Розділу IV Положення основні етапи плану врегулювання, що передбачає створення та продаж перехідного банку інвестору з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку здійснюються у такій послідовності: створення перехідного банку (згідно з п.п. 3.5.1–3.5.4 Розділ IV Положення) згідно з планом врегулювання (ч. 1 ст. 42 Закону); реєстрація випуску акцій та ліцензування здійснюється за спрощеною процедурою за погодженням Фонду, НБУ та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (ч. 2 ст. 42 Закону); передача Фондом перехідному банку активів і зобов'язань неплатоспроможного банку за результатами проведеного конкурсу за балансовою вартістю; визнання переможцем конкурсу інвестора, пропозиція якого з приєднання перехідного банку до існуючого є найменш кошторисною; здійснення Фондом продажу перехідного банку (п.п. 3.5.8 Розділ IV Положення, ч. 17 ст. 42 Закону) з направленням коштів від продажу акцій на поповнення коштів Фонду (ч. 8 – 9 ст. 42 Закону, п.п. 3.5.9 Розділ IV Положення); втрата перехідним банком статусу перехідного після виконання інвестором зобов'язань за договором купівлі-продажу акцій банку (ч. 13 ст. 42

Закону); подання Фондом пропозиції НБУ про ліквідацію банку наступного робочого дня за днем передачі активів перехідного банку (ч. 14 ст. 42 Закону). Порядок ліквідації неплатоспроможного банку після відчуження активів і зобов'язань перехідному банку здійснюється в порядку, визначеному законодавством та нормативно-правовими актами Фонду. Тривалість виведення банку з ринку у наведений спосіб триває 1 рік.

4.4. Продаж неплатоспроможного банку.

Згідно із положеннями Розділу VII Закону та п. 3.6 Розділу IV Положення процес виведення неплатоспроможного банку з ринку здійснюється згідно плану врегулювання, що передбачає продаж неплатоспроможного банку, за такими етапами: набуття Фондом права розпорядження акціями (паями) неплатоспроможного банку; приведення Фондом статутного та регулятивного капіталів до визначених розмірів згідно з п.п. 3.6.2 Положення; проведення конкурсу, щодо придбання неплатоспроможного банку, переможцем якого визнається інвестор, який запропонував найбільшу капіталізацію у найкоротший період таким чином, щоб банк дотримався всіх економічних нормативів, встановлених НБУ, а також взяв на себе зобов'язання здійснити заходи щодо приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність до вимог банківського законодавства (кошти від продажу спрямовуються на поповнення коштів Фонду); укладання договору купівлі-продажу акцій (паїв) протягом трьох місяців від дня початку ТА; приведення банку інвестором у відповідність з нормативно-правовими актами Фонду та НБУ; припинення Фондом ТА після реєстрації прав власності на акції інвестором; призначення Фондом куратора (на термін до 1 місяця) для нагляду за дотриманням умов договору щодо відновлення банку (банк має функціонувати відповідно плану врегулювання); проведення НБУ інспекційної перевірки банку за поданою Фондом інформацією щодо приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності; припинення Фондом повноважень куратора у неплатоспроможному банку наступного дня після

отримання результатів інспекційної перевірки НБУ, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.

Контроль з боку Фонду за дотриманням плану врегулювання здійснюється згідно з Розділом VI Положення.

Отже, виведення неплатоспроможного банку з ринку здійснюється за такою послідовністю дій: 1) перевірка банку з боку НБУ; 2) віднесення банку до категорії проблемних згідно зі ст. 75 ЗУ «Про банки і банківську діяльність» та приведення банком фінансових показників відповідно до норм чинного законодавства протягом 180 днів; 3) віднесення банку до категорії неплатоспроможних згідно зі ст. 76 ЗУ «Про банки і банківську діяльність» або у разі неприведення проблемним банком фінансових показників відповідно до норм чинного законодавства у зазначені строки; 4) запровадження фондом ТА й затвердження плану врегулювання; 5) здійснення відчуження активів і зобов'язань приймаючому/перехідному банку або продаж неплатоспроможного банку зі створенням перехідного/без створення перехідного банку – у разі обрання відповідних планів врегулювання; 6) приведення нового банку, утвореного внаслідок продажу неплатоспроможного банку внаслідок при реалізації відповідного плану врегулювання, у відповідність до норм чинного законодавства або реалізація приймаючим банком прав і зобов'язань неплатоспроможного банку (у випадку реалізації плану врегулювання, який передбачає ліквідацію банку з відчуженням в процесі ліквідації частини активів на користь приймаючого банку); 7) здійснення відшкодувань за вкладками; 8) внесення Фондом пропозиції НБУ про відкликання ліцензії та ліквідації неплатоспроможного банку і припинення тимчасової адміністрації; 9) прийняття НБУ рішення про відкликання ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

Наведена послідовність дій є комплексним представленням процесуальних особливостей, послідовності дій та логіки прийняття правових рішень в процесі виведення неплатоспроможного банку з

ринку. Саме комплексне представлення правових процесів дозволяє проводити оцінку ефективності чинної нормативно-правової бази та удосконалювати її в перспективі розробки нових, більш актуальних механізмів виведення з ринку неплатоспроможних банків з їх подальшою ліквідацією.

Уточнення потребують норми Закону та Положення щодо строків проведення ТА, а саме їх узгодження та приведення відповідності до строків затвердження та реалізації плану врегулювання. Зокрема, пропонується внести зміни у ст. 34 Закону щодо збільшення строку проведення ТА до трьох місяців або скоротити строки затвердження та реалізації плану врегулювання. У загальному підсумку це дозволить скоротити терміни здійснення відшкодування за вкладками.

Перспективним напрямом подальших досліджень є аналіз нормативно-правової бази країн ЄС та міжнародних організацій, яка регулює систему гарантування вкладів, а також встановлення відповідності положень вітчизняного законодавства нормам і стандартам, встановленим міжнародним правом.

1. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб : Закон України від 23.02.2012 № 4452-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4452-17>. **2. Про банки і банківську діяльність** : Закон України від 07.12.2000 № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>. **3. Про затвердження Положення про виведення неплатоспроможного банку з ринку** : рішення виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від 05.07.2012 №2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1581-12>. **4. Козьменко С.М.** Реформа національної системи гарантування вкладів: ключові положення та перспективи розвитку / С.М. Козьменко, І.О. Школьник, Т.Г. Савченко // Вісник НБУ. – 2012. – № 6. – С. 14–21. **5. Собчук Ю.Г.** Організаційно-правові засади регулювання відносин неплатоспроможності банків в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд.

юрид. наук : 12.00.07 / Ю.Г. Собчук ; Нац. акад. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2014. – 20 с.
6. Чернадчук В.Д. Визначення поняття правових способів та правових засобів виведення неплатоспроможного банку з ринку в Україні / В.Д. Чернадчук // Правовий вісник Української академії банківської справи. – 2014. – № 2(11). – С. 19–24.

Hodak Evgenij. Features of forming of guarantee fund of individual deposits

On the background of political and economic instability in Ukraine the number of banks, which are in the process of liquidation, is growing. The efficiency of this process, social equity, legal protection of rights and legitimate interests of investors and creditors depend on legislative framework of removing of insolvent bank from the market. So that is why the discovering of current legal framework, governing individual deposits insurance, is the question of the hour.

The object of research is legal framework, governing individual deposits insurance. The goal of this article is stages ordering of removing of insolvent bank from the market, and also making proposal of improvement of legal framework enacted by Ukrainian deposit guarantee Fund and National bank of Ukraine. There are brought to attention criterions of inclusion of bank to the category of troubled banks or to the category of insolvent banks.

Current legislative framework, governing individual deposits insurance, is analyzed in this article, features of interaction between National bank of Ukraine and Ukrainian deposit guarantee Fund during the process of removing of insolvent bank from the market are found out.

Features of legal ways of settlement plan implementation by Ukrainian deposit guarantee Fund are described with the usage of comparative analysis of its separate stages. The process of removing of insolvent bank from the market is also outlined in this article.

Legislation features, governing the procedure of removing of insolvent bank from the market, and also action sequence of Ukrainian deposit guarantee Fund and National bank of Ukraine during this process are ordered.

Some disparities between the law and Ukrainian deposit guarantee Fund regulatory legal acts, specifically legal provisions which are regulate terms of provisional administration, their coordination and conformation to approval time, and to settlement plan implementation, are indentified, possible ways of perspective improving of legal framework in individual deposits insurance system are given.

Key words: troubled bank, insolvent bank, provisional administration, removing of insolvent bank from the market, liquidation of a bank, settlement plan.